

"Hvar er Daddó minn?"

Eigandi húsnæðis, er þessi hét, bjó með konu sinni og upphöfnunum börnum þeirri í stofu hús húsnæðis. Atti hann innlétan kott, kotsvartan að lit, vinalegt dýr og vifur; var kottur þessi "Svartur" nefndur.

Hjallara húsnæðis byggðu ung hjón og drengur þeirri, rimulega einn árs að aldri. Voru þeir "Svartur" og drengurinn vinnur svo miklir, að hvorugur mátti af öðrum sjá. Þeir létu sér samur og eltu hvor annan öllum stundum, og þótt báðum vóru þeim einu sem komid var málsins varamad, virtust þeir stíljá hvor annan motta vel. Drengurinn gat ekki nefnd nefu þessi vinar síns svo rétt vóru, og kalladi hann þeir "Daddó" (þ.e. "Svartur"), og eigandi húsnæðis nefndi hann "Korn" (þ.e. "Jon").

Gesti nokkurir voru í heimsólu hjó ungu hjónunum og spurdi einn þeirri drengurinn:

"Hvað er Fólk hjó þérna uppi í húsnæðis?"

Drengurinn svaraði: "Daddó minn og Korn!" —

Þegar drengurinn var þveggja ára fluttu foreldrar hans úr húsnæðis og wudu þeir Daddó þá að stíljá, og wudu sá stílnadarstund þeim, er iudstaddir voru ógleyrnulig. Þóttánnu ellilastburda wad "Daddó" að deyjá ári síðar, en á wudu hann lifdi, heimsótti drengurinn hann oft og labbad "Daddó" þá ávallt wud hím úr fyrri gardskildid. Fyrstu árin eftir að Daddó féll frá, Korn drengurinn oft í hús þetta, vinstuð wad sínan, og spurdi:

"Hvar er Daddó minn?"

Jon Jónsson

Hvenær kemur krían?

3 blöð qto. Reykjavík, 8. maí 1938.

40.

"Fólkið í húsinni."

Eigandi hússins hét Jon, og bjó hann með fjölskyldu sinni, fullorðnu fólki, í stofu heð hússins. Hann átti maddlau, aldráða hött, hölsvarfan að lit, og var hann "Svartur" nefndur; ^{innigjarnleik} vel ~~þess~~ ^{innigjarnleik} hys og vitur. Í hjallara hússins bjuggu ung hjón og drengur þeir, ~~þeir~~ ^{þeir} fól. Voru þeir "Svartur" og drengurinn einir svo miklir, að hvorugur mátti of átrúna þjá: þeir létu samau, eltu hvor annan inni og úti; þeir stældu hvor annan mata vel, þótt báðum vöri þeim málsins varnað, svo nógur sem drengurinn var. Hann gat aðeins nefnt förmanninn sínu Daddó (þ.e. Svartur), og eiganda hússins nefndi hann "Norm".

Gestir nafnlens voru í heimsdegi hjá ungu hjónunum, og spurdu þeir drenginn: "Hvada fólki þú heima uppi í húsinni?"

Drengurinn svaraði: "Daddó minn og Norm!"

— "Daddó minn" er nú í sögunni, en drengurinn er fára að aldri, djúgum hrim másti. Hann er fluttur úr húsinni, fór þaðan tveggja ára; en áóalt, en hann kemur þangað, sýgur hann: "Þar er Daddó minn?"

Þrjú eiga
eins árs að
alari.